

INCOTERMS Rules in in International Trade

Mădălina Georgiana DOBREA¹

Abstract: *Within the range of the international trade operations is gathered the content of the whole international trade law, including of course the international trade participants as they are the ones that make these operations happen. With regard to the international trade contracts, these raise the question of the delivery of goods, the location and the moment in time when the risk transfer takes place between the vendor and the customer and, last but not least, the distribution of the expenses related to the freight and the insurance of the goods. These details could be stipulated in long, detailed contractual clauses that would make the whole process tedious. For this reason, it was developed a harmonized and worldwide applicable system of international trade conditions - Incoterms which covers the most common situations and practices.*

Keywords: *international contract; international contract of trading goods; Incoterms; international trade; law conflict*

Orice cooperare umană la scară mare – indiferent dacă este vorba de un stat modern, o cetate antică, un trib arhaic, sau două părți contractante din țări diferite – se înrădăcează în mituri comune care există doar în imaginația colectivă a oamenilor. Statele își au rădăcinile în mituri naționale comune. Doi români care nu s-au cunoscut niciodată pot să-și riște viața pentru a se salva unul pe altul pentru că ambii cred în existența națiunii române, în patria-mamă română și în drapelul român.

Sistemele judiciare își au rădăcinile în mituri legale comune. Doi avocați care nu s-au întâlnit niciodată pot totuși să-și unească eforturile pentru a apăra o persoană cu totul străină pentru că amândoi cred în existența legilor, justiției și drepturilor omului².

Să crezi povești eficiente nu este ușor. Dificultatea nu constă în a spune povestea, ci în a-i convinge pe toți ceilalți să o creadă. Și totuși, când acest lucru reușește, le oferă oamenilor o putere imensă, pentru că le permite milioanele de străini să coopereze și să lucreze în vederea unor scopuri comune. Aceste lucruri stau la baza cutumelor.

¹ Student masterand, Specializarea Dreptul European al Afacerilor, Facultatea de Științe Juridice, Sociale și Politice, Universitatea "Dunarea de Jos" din Galați, Romania. E-mail: md.dobrea@yahoo.com.

² Yuval Noah Harari, *Sapiens. Scurtă istorie a omenirii*, Ed. Polirom 2017, București, p. 33.

Datorită evoluției semnificative a comerțului internațional, în vederea punerii la dispoziția comercianților a unor reguli în interpretarea condițiilor comerciale¹ utilizate frecvent în comerțul internațional, a fost elaborat încă din 1928 de către Camera Internațională de Comerț de la Paris (CIC-Paris)² un set de termeni comerciali sau condiții de livrare destinate interpretării acestora în domeniul vânzării internaționale, reguli care erau în practica comerțului internațional niște cutume, dar care nu aveau aceeași semnificație pentru comercianții din diferite țări³.

Organizația mondială de afaceri, Camera Internațională de Comerț (ICC), a realizat prima codificare a uzanțelor comerciale internaționale în materia vânzării internaționale de mărfuri sub forma Regulilor INCOTERMS (1936). Ultima variantă a Regulilor Incoterms este cea din anul 2010 și este aplicabilă atât vânzărilor internaționale cât și celor naționale. Extinderea oficială a domeniului de aplicare a Regulilor Incoterms reprezintă o modificare relevantă; până la varianta din 2010 a Regulilor Incoterms, regulile se aplicau doar contractelor internaționale de vânzare de bunuri.

În esență, Regulile Incoterms reprezintă un set de condiții și termeni comerciali compuși din trei litere, care reflectă practica de afaceri în contractele de vânzare de mărfuri. Regulile Incoterms descriu, în principal, sarcinile, costurile și riscurile pe care le implică livrarea de mărfuri de la vânzător la cumpărător⁴.

Reprezentând uzanțe comerciale codificate, aceste reguli se vor aplica contractelor de vânzare de bunuri numai atunci când părțile contractante au stabilit în mod expres aplicarea uneia dintre Regulile Incoterms 2010, de exemplu, „Prezentului contract i se va aplica regula EXW Incoterms 2010”. Astfel, Regulile Incoterms 2010 vor fi calificate, interpretate și aplicate ca înțelegere a părților sau uzanțe comerciale. Cu excepția unei dispoziții contrare, aplicarea uneia dintre Regulile Incoterms contractului de vânzare de bunuri presupune interpretarea acesteia în concordanță cu interpretarea oficială acordată respectivei reguli.⁵

¹ Luminița Voichița, *Rolul utilizării regulilor INCOTERMS în contractele comerciale internaționale*, Universitatea din Craiova, Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor.

² Organizație neguvernamentală, înființată în 1919, care își desfășoară activitatea prin Comitetele Naționale (în 66 de țări), Comisiile de lucru și Birourile de legătură (pe lângă ONU și alte organizații internaționale din New-York și Hong-Kong).

³ Anca Lazăr, *Regulile INCOTERMS și importanța lor*, Universitatea „George Barițiu” din Brașov.

⁴ Incoterms 2010, *Regulile ICC pentru utilizarea condițiilor și termenilor comerciali naționali și internaționali*, Ed. ICC Services Publications, București, 2011, p. 6.

⁵ Luminița Tulească, *Dreptul comerțului internațional. Tranzacții comerciale internaționale*, Ed. Universul Juridic, București, 2017, p. 310.

Un alt aspect important este acela că Regulile Incoterms 2010 nu reglementează întreg contractul de vânzare comercială, acestuia aplicându-i-se, în completare, legea contractului, determinată conform normelor de drept internațional privat. Astfel, aplicarea unei Reguli Incoterms 2010 nu are, în principiu, natura alegerii legii aplicabile contractului¹. Trebuie reținut faptul că Regulile Incoterms 2010 nu reglementează momentul transmiterii dreptului de proprietate, determinarea prețului contractului și momentul plății prețului și nici consecințele neexecutării obligațiilor contractuale.

Regulile Incoterms își extind efectele asupra tuturor etapelor de transferare a mărfii de la furnizor la beneficiar, făcând referiri exprese la următoarele elemente²:

- a) obligația vânzătorului de a livra și aceea a cumpărătorului de a prelua și plăti marfa. Astfel, vânzătorul este obligat să livreze marfa corespunzător contractului din punct de vedere al calității, al cantității, al termenului de livrare și al locului de livrare, o dată cu prezentarea documentelor aferente livrării, iar cumpărătorul este obligat să preia marfa la termenul stabilit și să plătească prețul mărfii conform contractului;
- b) suportarea cheltuielilor de ambalare, care revin, în mod normal, vânzătorului, cu excepția cazului în care mărfurile se livrează neambalate;
- c) controlul cantitativ și calitativ – vânzătorul este obligat să efectueze toate operațiunile aferente controlului, în scopul de a pune marfa la dispoziția cumpărătorului, conform condițiilor contractuale;
- d) stabilirea locului de trecere a cheltuielilor și respectiv a riscurilor, de la vânzător la cumpărător;
- e) obligația vânzătorului de a aviza pe cumpărător că marfa a fost pusă la dispoziția sa sau a căraușului și, în cazul în care angajarea mijlocului de transport cade în sarcina cumpărătorului, obligația acestuia de a aviza pe vânzător asupra condițiilor în care marfa trebuie predată căraușului desemnat;
- f) încheierea contractului de transport și obținerea documentelor legate de livrare;
- g) obținerea altor documente aferente exportului/importului: autorizație, certificat de origine, factură consulară etc;
- h) organizarea vămuirii și plata taxelor vamale.

¹ *Ibidem*

² Ioan Popa, *Tranzacții comerciale internaționale*, Ed. Economică, București, 1997, p. 169.

Atunci când folosim aceste reguli trebuie avut în vedere faptul că trebuie indicat punctul geografic în care marfa este transmisă de la vânzător la cumpărător, cu îndeplinirea anumitor condiții. În mod normal, în acest punct obligațiile de organizare a transportului mărfii până la destinația dorită și suportare a costurilor și a riscurilor aferente acestuia sunt transferate de la vânzător la cumpărător. Există însă și anumite condiții de livrare (de exemplu CPT, CIP) în care punctul de transferare a cheltuielilor nu coincide cu cel de transferare a riscurilor¹.

1. Clasificarea Regulilor Incoterms 2010

Conform Regulilor Incoterms 2010, acestea se clasifică în două grupe distincte de transport, respectiv²:

- Reguli pentru orice modalitate sau modalități de transport, și anume:
 - EXW – Ex works – Franco uzină;
 - FCA – Free carrier - Franco căraș;
 - CPT – Carriage paid to - Transport plătit până la;
 - CIP – Carriage and insurance paid to – Transport și asigurare plătită până la;
 - DAT – Delivered at terminal – Livrat la terminal;
 - DAP – Delivered at place – Livrat la destinație;
 - DDP – Delivered duty paid – Livrat, taxe vamale plătite.
- Reguli privind transportul maritim și căi navigabile interioare, și anume:
 - FAS – Free alongside ship – Franco de-a lungul vasului;
 - FOB – Free on board – Franco la bord;
 - CFR – Cost and freight – Cost și navlu;
 - CIF – Cost, insurance and freight – Cost, asigurare plătită până la;

Clasificarea Regulilor Incoterms 2010 în funcție de cele 4 grupe diferite de sistem:

- **Clauza – E – clauza de preluare** în care cumpărătorul suportă toate costurile;
- **Clauze – F – clauze de expediere**, cumpărătorul suportă costurile pentru transportul de bază;
- **Clauze – C – clauze de expediere**, vânzătorul suportă costurile pentru transportul de bază;
- **Clauze – D – clauze de destinație**, vânzătorul suportă și cheltuielile la sosire.

¹ Ioan Popa, *op. cit.*, p. 170.

² Nicolae Sută, Sultana Sută-Selejan, *Comerț internațional și politici comerciale contemporane. Volumul I*, ed. a XII-a, Ed. Economică, București, 2003, p. 110.

Clasificarea Regulilor Incoterms 2010 în funcție de numărul de puncte al clauzelor:

Prin raportare la criteriul corespondenței între punctul de livrare și cel de recepționare, respectiv de trecere a riscurilor de la vânzător la cumpărător, Regulile Incoterms se pot clasifica în reguli cu un punct și reguli cu două puncte. În cazul clauzelor cu un punct (clauzele E, F, D), locul de livrare și cel de recepționare sunt identice. În acest caz are loc trecerea riscurilor de la vânzător la cumpărător. În cazul clauzelor cu două puncte (clauze de tip C), locul de livrare și cel de recepționare nu sunt identice. Trecerea riscurilor are loc întotdeauna la locul de livrare. Astfel, în acest caz cumpărătorul suportă întotdeauna, în cazul tuturor clauzelor din două puncte, riscul pentru transportarea de bază propriu-zisă¹.

Locul specificat de părțile contractante lângă Regula Incoterms 2010 reprezintă locul predării bunurilor și al transferului riscurilor în cazul: EXW, FCA, DAT, DAP, DDP, FAS, FOB. Locul specificat de părți lângă Regula Incoterms 2010 reprezintă locul de destinație până la care este plătit transportul, loc diferit de locul livrării la care se transmit riscurile în cazul: CPT, CIP, CFR, CIF.

REGULILE INCOTERMS 2010

Gr	Abreviere	Condiția de livrare	Transmiterea cheltuielilor	Transferarea riscurilor	Modalitatea de transport
E	EXW	Ex works Franco uzină	la depozitul producătorului	la depozitul producătorului	Oricare
F	FCA	Free carrier Franco căraș	la predare mărfii cărașului, în punctul convenit	la predare mărfii cărașului, în punctul convenit	Oricare
	FAS	Free alongside ship Franco de-a lungul vasului	în portul de încărcare, lângă vas	în portul de încărcare, lângă vas	maritim și fluvial
	FOB	Free on board Franco la bord	în portul de încărcare, la trecerea peste balustrada vasului	în portul de încărcare, la trecerea peste balustrada vasului	maritim și fluvial
C	CFR	Cost and freight Cost și navlu	în portul de destinație, pe vas	în portul de încărcare, la trecerea peste balustrada vasului	maritim și fluvial
	CIF	Cost, insurance	în portul de	în portul de	maritim și

¹ Incoterms 2010, Was ist neu?, Berlin Partener, slide 25, disponibil pe site-ul http://www.diagnostiknet-bb.de/fileadmin/user_upload/PDF/workshops/WS_Incoterms_040412_Seminarunterlagen.pdf.

		and freight Cost asigurare și navlu	destinație, pe vas	încărcare, la trecerea peste balustrada vasului	fluvial
	CPT	Carriage paid to Transport plătit până la	în stația de destinație	la predarea mărfii în custodia cărăușului	Oricare
	CIP	Carriage and insurance paid to Transport și asigurare plătite până la	în stația de destinație	la predarea mărfii în custodia cărăușului	Oricare
D	DDP	Delivered duty paid Livrat, taxe vamale plătite	în stația de destinație, după vămuire	în stația de destinație, după vămuire	Oricare
	DAP	Delivered at place Livrat la destinație	atunci când marfa este pregătită pt descărcare la locul de destinație ales	atunci când marfa este pregătită pt descărcare la locul de destinație ales	Oricare
	DAT	Delivered at terminal Livrat la terminal	la terminalul desemnat din portul sau locul de destinație convenit	la terminalul desemnat din portul sau locul de destinație convenit	Oricare

Opțiunea în favoarea aplicării uneia sau a alteia dintre condițiile de livrare trebuie să aibă în vedere următoarele criterii posibile:

- raportul dintre valuta de plată contractuală și valuta de plată a transportului;
- asigurarea și alte cheltuieli legate de livrare;
- situația pe piață a navlurilor, a tarifelor de transport terestru și aerian.

De exemplu, în cazul unei piețe saturate, pe care există o concurență puternică, exportatorul poate câștiga un segment din acea piață, oferindu-i importatorului anumite condiții favorabile, în sensul unor riscuri și cheltuieli minime pe care acesta din urmă trebuie să le suporte.

Există situații în care un exportator care vinde o marfă în mod regulat și în cantități mari se află pe o poziție ce îi conferă posibilitatea de a obține condiții mai avantajoase din partea societăților de transport și asigurare, față de un importator ocazional. Atunci, exportatorul poate accepta condiții ca CFR, CIF, CPT sau CIP. Există și situații în care exportatorul își asumă riscul pe timpul transportului, alegând o regulă în care să-și asume responsabilitatea până la punctul de destinație a mărfurilor. De obicei exportatorul are în vedere în această situație sistemul de transport pe ruta aleasă, țările prin care acesta urmează să treacă și pericolul aglomerărilor în porturi.

Dacă exportatorul consideră însă că riscurile până în țara importatoare sunt mari, atunci acestea sunt transferate integral importatorului (FAS, FOB, CFR).

În urma analizei acestor Reguli Incoterms 2010, am observat că în materia contractelor de comerț internațional se pune problema stabilirii modalităților de livrare, a locului și momentului în care are loc transferul riscurilor odată cu trecerea mărfurilor de la vânzător la cumpărător și nu în ultimul rând repartizarea cheltuielilor aferente transportului mărfurilor.

Aceste chestiuni devin destul de greu de rezolvat prin inserarea în contract a unor clauze detaliate care să cuprindă reglementarea tuturor acestor aspecte. Din acest motiv s-a căutat în practică o metodă de a facilita încheierea contractelor comerciale internaționale, recurgând la anumiți termeni comerciali, ce sintetizează într-o formă cât mai simplificată situațiile cele mai des întâlnite.

Mai mult decât atât, de cele mai multe ori părțile contractante nu cunosc practicile comerciale în vigoare în țările partenerilor cu care contractează, iar acest aspect poate duce la controverse, neînțelegeri, ajungându-se chiar la litigii, ceea ce presupune pierderi substanțiale de timp și bani¹.

Bibliografie

Sută, Nicolae; Sultana Sută-Selejan (2003). *Comerț internațional și politici comerciale contemporane/ International trade and contemporary trade policies. Volumul I*, ed. a XII-a, Bucharest: Ed. Economică.

Popa, Ioan (1997). *Tranzacții comerciale internaționale/International business transactions*, Bucharest: Ed. Economică.

Tulească, Luminița (2017). *Dreptul comerțului internațional. Tranzacții comerciale internaționale/International trade law. International business transactions*. Bucharest: Ed. Universul Juridic.

Prutianu, Ștefan (2008). *Tratat de comunicare și negociere în afaceri/Business Communication and Negotiation Treaty*. Iași: Polirom.

Harari, Yuval Noah (2017). *Sapiens. Scurtă istorie a omenirii/Sapiens. Brief history of mankind*. Bucharest: ed. Polirom.

Incoterms 2011, *Regulile ICC pentru utilizarea condițiilor și termenilor comerciali naționali și internaționali/ ICC Rules for the Use of National and International Commercial Terms and Conditions*. Bucharest: Ed. ICC Services Publications.

¹Ștefan Prutianu, *Tratat de comunicare și negociere în afaceri*, Ed. Polirom, Iași, 2008, p. 38.

Legal Sciences. Fascicle XXVI, vol. 1, no. 1/2018

Voichița, Luminița Rolul utilizării regulilor INCOTERMS în contractele comerciale internaționale/ The role of the use of INCOTERMS rules in international trade contracts
Universitatea din Craiova, Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor.

Lazăr, Anca Regulile INCOTERMS și importanța lor/ INCOTERMS rules and their importance. Universitatea „George Barițiu” din Brașov.